

[Villemoes.]

kan komme i en uregelmæssig og usædvanlig Tid, og det tror jeg alle ansvarlige Kræfter her i Landet gerne vil staa bag ved. Dette lille Lovforslag om en Forhøjelse af Stempelafgiften, som den højtærede Minister betegnede som et Led i disse Bestræbelser, kalder jeg dog et meget lille Led. Man kan tale om, hvorvidt en saadan Skat skal være lidt større eller lidt mindre, og den kan selvfølgelig blive saa stor, at den virker helt prohibitivt, bortset fra at der dog er nogle, som maa sælge deres Papirer for f. Eks. at kunne betale den højtærede Finansminister de store Skatter, som han er Specialist i at udskrive. Det er ikke altid man sælger, fordi man ønsker at indkassere en Gevinst, men fordi man har Brug for Penge.

Den højtærede Finansminister var inde paa andre Veje, som selvfølgelig er meget, meget mere effektive: en Bremsning af Margenspekulationen, en vis Begrænsning af Bankernes Udlaan i Aktieposter — Poster, man altsaa ikke kan betale fuldt ud. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at vi, hvis den nuværende Situation udvikler sig paa en grim Maade, ikke kan have en Gentagelse af det, der skete i Aarene fra 1914—20 og deromkring.

Mit Parti kan tiltræde Lovforslaget, som det foreligger, og jeg skal ikke trække Debatten herom ud. Den højtærede Minister har nævnt, hvordan Loven vil virke. Jeg haaber ikke, der kan slaas meget i Stykker ved den; i hvert Fald accepterer vi Lovforslaget.

Hendriksen: Betal din Skat med Glæde, har den højtærede Finansminister sagt ved en tidligere Lejlighed, og det lyder jo svært godt. Men det er næppe sandsynligt, at de af vore Medborgere, der rammes af den her foreslaaede Tredobling af Stempelafgiften ved Overdragelse af visse Værdipapirer, der har været Genstand for særlig Stigning, vil foranstalte en formelig Glædesdans i Anledning af denne Forhøjelse. Tværtimod vilde det være meget forstaaeligt, om denne Afgiftsforhøjelse blev modtaget med blandede Følelser i de interesserede Kredse. Den paatænkte Forhøjelse er meget stor og bringer Stempelafgiften eller, om man vil, Børsskatten op paa en Højde, der ikke alene er 3 Gange større end den nuværende, men ogsaa mindst 3 Gange saa stor som under den forrige Krig, hvor man, som ogsaa nævnt af den højtærede Finansminister, opererede med forskellige

Afgifter, men dog ingen større end 1 Kr. pr. 200 Kr.s Omsætning.

Naar mit Parti til Trods for denne eksorbitante Stigning i Afgiften kan tiltræde Lovforslaget, er Grunden den, at Riget som bekendt fattes Penge, og at det er nødvendigt at øse af de forhaanden-værende Skattekilder til Imødegaaelse af de betydelige Udgifter, som den nuværende Situation medfører for Statskassen. Udelukkende under denne Synsvinkel ser vi paa det foreliggende Lovforslag. Det er et Forslag, der kan være Mening i og er Mening i at gennemføre af fiskale Grunde, ikke af moralske; Lovforslaget har intet som helst med Moral at gøre, kun med Penge. Det vil muligvis — forhaabentlig, vil man maaske sige —, naar det ophøjes til Lov, skaffe flere Penge i Statskassen, end den nuværende Afgiftsberegning giver Grundlag for. Men andet Formaal har Lovforslaget ikke, og andet Maal vil Loven i hvert Fald ikke kunne naa. Det er vel i øvrigt tvivlsomt, om dette Maal vil blive naaet i større Udstrækning. Man skal vogte sig for at drage Sammenligninger mellem Forholdene under den forrige Krig og Forholdene nu. Jeg tror under alle Omstændigheder ikke, man skal vente sig blot tilnærmelsesvis saa stort et Provenu af denne Børsskat, som det, den tilsvarende Skat — skønt der, som jeg før nævnte, endda var Tale om højst en Trediedel af det nu foreslaaede — indbragte under den sidste Krig, og det gør den højtærede Finansminister forhaabentlig heller ikke. Men i øvrigt oplyser de meget sparsomme Bemærkninger, der ledsager Lovforslaget, ikke noget som helst om, hvilken Indtægt man regner med at Forhøjelsen vil give. Oplysningen om, at Omsætningen af Aktier ved den officielle Notering paa Københavns Børs i Kalenderaaret 1938 androg 95 Mill. Kr. efter Værdipapirernes Paalydende, og at Stempelafgiften i sidste Finansaar udgjorde 1,4 Mill. Kr., siger ikke ret meget i denne Forbindelse. I Finansaaret 1918—19 indbragte Børsskatten 30,8 Mill. Kr., til Trods for at Afgiften en Del af Aaret kun var 80 Øre og i den resterende Del af Aaret 1 Kr. pr. 200 Kr.s Omsætning. Et Afgiftsbeløb af en saadan Størrelse anser jeg nu for at ligge uden for Mulighedernes Grænse, og det forstod jeg, at den højtærede Finansminister ogsaa gjorde efter de Udtalelser, han fremsatte. Det vilde i øvrigt med den samme Omsætning som i Finansaaret 1918—19 efter dette Lovforslags Vedtagelse blive ikke 30,8 Mill. Kr., men snarere ca. 100 Mill. Kr. for et enkelt Finansaar,